

มาตรา 23/2

(สำเนา)

dk

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง การจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ และเงินสำรอง
สำหรับค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2553

โดยที่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 บัญญัติให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และสัดส่วนการจัดสรรเงินสำรอง
สำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ และเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบ
กับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ 12/2552
เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2552 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ในประกาศนี้

"รายได้จากการลงทุนค้างรับ" หมายความว่า

- (1) ดอกเบี้ยที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระจากพันธบัตร หุ้นกู้ ตั๋วเงิน หรือเงินฝากธนาคาร
- (2) เงินปันผลค้างรับจากหุ้นและหน่วยลงทุนไม่เกินสี่สิบห้าวันนับจากวันที่ประกาศจ่าย

ข้อ 3 เงินสำรองประกันภัยที่บริษัทจัดสรรไว้ตามประกาศนี้ ประกอบด้วยเงินสด
พันธบัตรรัฐบาลไทย เงินฝากกระแสรายวัน รายได้จากการลงทุนค้างรับ รายได้ค้างรับจากการขาย
หลักทรัพย์ไม่เกินห้าวันนับจากวันที่ขาย หรือสินทรัพย์ลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทตาม
กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ซึ่งต้องปราศจากภาวะผูกพัน เว้นแต่ภาวะผูกพัน ดังต่อไปนี้

- (1) การซื้อขายหรือมีฐานะอนุพันธ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- (2) การทำธุรกรรมยืมและให้ยืมหลักทรัพย์
- (3) การทำธุรกรรมซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือสัญญาซื้อคืน

กรณีตาม (2) และ (3) ให้นำเฉพาะส่วนที่บันทึกเป็นสินทรัพย์ของบริษัทประกันวินาศภัยตามมาตรฐานการบัญชีเท่านั้น การประเมินราคาสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือราคาประเมินสินทรัพย์และหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และให้ใช้จำนวนที่มีอยู่ ณ วันทำการสุดท้ายของแต่ละเดือน

ข้อ 4 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่จากเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Net Written Premium) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) การประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวนในรอบเก้าสิบวันนับจากวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครอง

(2) การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง ที่มีระยะเวลาความคุ้มครองสูงสุดไม่เกินหกเดือน ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวนในรอบสามสิบวันนับจากวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครอง

(3) การประกันภัยประเภทอื่น นอกจาก (1) และ (2) ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่คำนวณได้จากวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี 1/24th system) หรือวิธีอื่นใดที่มีความถูกต้องแม่นยำกว่า (เช่น วิธี 1/365th system)

ข้อ 5 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ สำหรับการเอาประกันภัยต่อโดยวิธีทำสัญญาล่วงหน้า (Treaty Reinsurance) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) การเอาประกันภัยต่อโดยวิธีทำสัญญาล่วงหน้าประเภทกำหนดสัดส่วนแน่นอน (Proportional Treaty Reinsurance) ให้จัดสรรโดยหักจากเบี้ยประกันภัยต่อไม่น้อยกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อของบริษัท และให้ปรับปรุง ณ สิ้นปีปฏิทินหรือสิ้นปีสัญญาประกันภัยต่อจากเบี้ยประกันภัยต่อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

(2) การเอาประกันภัยต่อโดยวิธีทำสัญญาล่วงหน้าประเภทไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-proportional Treaty Reinsurance) ทุกประเภทของการประกันวินาศภัย บริษัทไม่ต้องจัดสรรจากเบี้ยประกันภัยต่อ

ข้อ 6 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ สำหรับการเอาประกันภัยต่อเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) ประเภทกลุ่มธุรกิจการบินพาณิชย์ กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมี กลุ่มธุรกิจพลังงาน โครงการขนาดใหญ่ที่ได้สัมปทานจากรัฐ กลุ่มธุรกิจการเกษตร ภัยก่อการร้าย ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อน้อยกว่าสิบล้านบาท ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

(2) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่สี่ร้อยล้านบาทขึ้นไป ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ AAA หรือเทียบเท่า ให้จัดสรรไว้ร้อยละหกของจำนวนที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

(ข) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ AA+ AA AA- หรือเทียบเท่า ให้จัดสรรไว้ร้อยละเจ็ดของจำนวนที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

(ค) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ A+ A A- หรือเทียบเท่า ให้จัดสรรไว้ร้อยละแปดของจำนวนที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

(ง) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่า A- หรือไม่ได้รับการจัดอันดับ ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวนที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4

ในกรณีที่มีการกำหนดเงินหลักประกันไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ ให้หักจำนวนเงินหลักประกันออกจากจำนวนเงินสำรองที่ต้องจัดสรรตามวรรคหนึ่งได้

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดย Standard & Poor's Moody's AM Best Fitch หรือสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถืออื่นที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยยอมรับ

ข้อ 7 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ สำหรับการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายทุกประเภท ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อต่ำกว่าสี่ร้อยล้านบาท หรือการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ 6 ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่สี่ร้อยล้านบาทขึ้นไป ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่คำนวณได้จากเบี้ยประกันภัยต่อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ 4 หักด้วยจำนวนเงินหลักประกันตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ

ข้อ 8 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ได้อัดกลองจำนวนค่าสินไหมทดแทนไว้แล้ว ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ได้อัดกลองไว้แล้วนั้น

(2) ในกรณีที่ยังไม่ได้อัดกลองจำนวนค่าสินไหมทดแทน ให้จัดสรรไว้ตามค่าประมาณการของจำนวนค่าสินไหมทดแทนในแต่ละรายการ หรือให้จัดสรรไว้ด้วยวิธีการทางสถิติและประสบการณ์จริงของบริษัท

(3) ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว แต่ยังไม่ได้รายงานให้บริษัททราบ (Incurred but not reported claims) ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าที่คำนวณได้ด้วยวิธีการ Chain Ladder หรือวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยอื่นที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หักด้วยจำนวนที่จัดสรรไว้ตาม (1) และ (2) แต่ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสองจุดห้าของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิรวมทุกประเภทย้อนหลังสิบสองเดือน

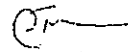
ข้อ 9 การคำนวณเงินสำรองประกันภัยตามประกาศฉบับนี้ บริษัทจะต้องจัดให้มีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยรับรองการคำนวณ การแสดงข้อมูล วิธีการ และผลการคำนวณ โดยละเอียดในรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทต้องส่งต่อคณะกรรมการตามความในมาตรา 50/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

ข้อ 10 การจัดสรรเงินสำรองตามประกาศฉบับนี้ ให้เป็นไปตามสัดส่วนและระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ให้บริษัทจัดสรรเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบของจำนวนที่ต้องจัดสรร

(2) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป ให้บริษัทจัดสรรเต็มจำนวนของจำนวนที่ต้องจัดสรร

ประกาศ ณ วันที่ 4 มิ.ย. 2553

(นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย